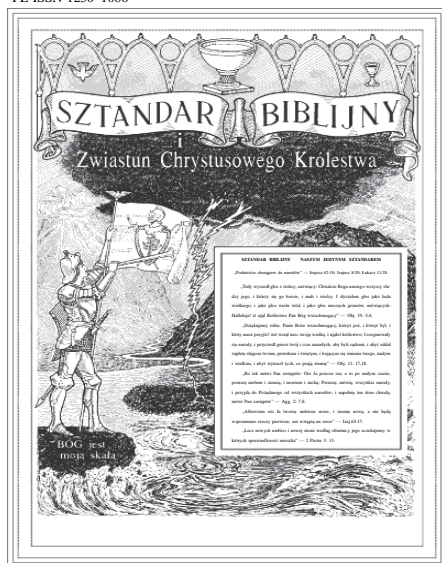

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

CZASOPISMO wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wieżeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Miesięcznik. Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny

„EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim.

Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA.

Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki,

ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05 – 100 NOWY DWÓR MAZOWIECKI

ZNAKI CZASÓW DOTYCZĄCE POWROTU NASZEGO PANA

CZY wiesz, że Biblia podaje proroctwa czasowe i proroctwa o znakach, wskazujące na czas i fakt powrotu Jezusa, że proroctwa te są potrzebne z powodu niewidzialności Jego powrotu, gdyż w przeciwnym razie nie wiedzielibyśmy, że już powrócił, bo Jego powrót jest niewidzialny, jak to wykazaliśmy na podstawie wielu stosownych biblijnych dowodów w rozpatrywanym przez nas sposobie Jego powrotu (patrz numery Sztandaru Biblijnego z lipca i sierpnia br.); że zarówno proroctwa mówiące o czasie Jego powrotu (wrześniowy numer Szt.B.) jak i prorocze znaki (jaki przedstawimy w październikowym numerze) potwierdzają, że On już powrócił w swoim drugim adwencie i że fakt, iż Go nie widzimy nie jest żadnym dowodem na to, że Go tutaj nie ma?

UJAWNIANIE ZŁA

Czy wiesz, że Biblia uczy, iż jednym ze świeckich znaków towarzyszących powrotowi naszego Pana będzie ujawnianie zła we wszystkich dziedzinach życia, jako manifestacji działalności sądowniczej Jego drugiego adwentu (Łuk. 12:2; 1 Tes. 5:1-4; 2 Tym. 4:1; 2 Piotra 3:10; Obj. 16:15; 1 Kor. 4:5; Ps. 82:1-5); że ujawnianie zła w aspektach niemoralności oraz pewnych sfer ubóstwa, edukacji, dyplomacji, finansów, przemysłu, interesów i świata pracy jest wyrazem sądu, jaki, zgodnie z poprzednimi odniesieniami, miał towarzyszyć powrotowi naszego Pana; że dowody działania sądu Chrystusowego w Jego drugim adwencie wśród mężów stanu są widoczne w ujawnianiu pragnienia zdobycia ziemi i rynków zbytu przez niektórych z nich, w chronieniu bogatych kosztem biednych przez niektórych z

nich, w korupcji władzy ustawodawczej, sądowniczej i wykonawczej, w oszustwach wyborczych, oddawaniu urzędów publicznych zwycięskiej partii, władzy przywódców, łapownictwa, w oszustwach majątkowych, trwonieniu funduszy i zasobów narodowych, państwowych i miejskich, wykorzystywaniu stanowisk publicznych dla korzyści prywatnych, w militarystyce na lądzie i morzu, nieuczciwej, przebiegłej i tajnej dyplomacji, tyranii traktatów i łamaniu traktatów, uciskaniu słabych narodów, w panowaniu siły jako przeciwnej prawu itp.; że działalność sądownicza Chrystusowego drugiego adwentu wśród finansistów, przemysłowców i ludzi interesu jest widoczna w ujawnianiu ich oszukańczych machinacji giełdowych, kruczków prawnych, zwlekaniach i unikach, manipulacjach cenami, tendencjach monopolistycznych, niszczącej konkurencji, zrywaniu umów, oszustwach, kontroli instytucji publicznych, w panowaniu, nieuczciwości, łapówkarstwie, unikaniu podatków, niewłaściwym wykorzystywaniu powierzonych funduszy, skandalach ubezpieczeniowych, nieuczciwości w kolejnictwie, w górnictwie i w trustach, w walkach finansowych olbrzymów, wywoływaniu paniki, wojen i rewolucji, w wynajmowaniu prywatnych armii, zmuszaniu do lokautów, oddawaniu się krańcowej ekstrawagancji, w zatrudnianiu dzieci, wykorzystywaniu biednych, słabych i skrzywdzonych itp.; że działalność sądownicza w Chrystusowym drugim adwencie jest widoczna wśród robotników w ujawnianiu ich krańcowego niezadowolenia klasowego, ograniczaniu produkcji, niesłusznych strajkach, walkach, zgromadzeniach, zamieszkach, podżeganiach, sabotażach, boj-

kotach itp.; że to ujawnianie, narastające od 1874 roku, a poprzednio występujące bardzo rzadko, dowodzi iż rozpoczął się drugi adwent Jezusa?

WZROST PODRÓŻOWANIA

Czy wiesz, że drugim świeckim znakiem wskazującym na drugi adwent Chrystusa o jakim uczy Biblia jest znaczny wzrost podróżowania w „czasie końca” (Dan. 12:4); że najszybszym środkiem łączności w 1799 roku, początku „czasu końca”, był grzbiet koński, a teraz telefony, telegrafy, radio i telewizja łączą miasta, narody i kontynenty; że pierwszy skuteczny statek parowy został skonstruowany w 1806 roku; że pierwsza efektywna lokomotywa, Ironsides, została zbudowana w 1831 roku; że Izaak Newton, wielki filozof chrześcijański, który zmarł w 1727 roku, na podstawie właśnie tego proroctwa powiedział: „Nie zdziwię się, jeśli pewnego dnia ludzie będą podróżować z prędkością osiemdziesięciu km na godzinę”; że Wolter, wielki niewierzący filozof, który zmarł w 1778 roku, kiedy już znacznie więcej wiedziano o sile pary, gardząc tym proroctwem Boskiego Słowa, stwierdził iż uczyniło ono z Izaaka Newtona głupca, jeśli skłoniło go do wypowiedzenia powyższych słów; że to zapowiedziane „bieganie tam i z powrotem” jest wypełniane przez nas samych i innych, gdy podróżujemy samochodem, statkiem, pociągiem, samolotem itp.?

WZROST WIEDZY

Czy wiesz, że o trzecim świeckim znaku wskazującym na drugi adwent Chrystusa Biblia przepowiada, iż w „czasie końca” wzrośnie wiedza (Dan.12:4); że zaledwie cztery stulecia temu analfabetyzm był tak powszechny, że angielski parlament wydał prawo zabezpieczające tych jego członków, którzy nie umieli czytać, podczas gdy *obecnie* umiejętność czytania i pisania jest powszechna nawet wśród najbiedniejszych warstw; że bezpłatne szkoły zostały zainicjowane jako szkoły niedzielne w 1784 roku i że od tego czasu wiedza zaczęła szybko rosnać wraz z początkiem „czasu końca” w 1799 roku; że żadne z licznych dużych towarzystw biblijnych lub traktatowych nie istniało przed 1804 rokiem, ponieważ dopiero wtedy nastąpiło duże zapotrzebowanie mas na literaturę; że zgodnie z tym proroctwem od 1874 roku wiedza znacznie wzrosła, bardziej niż w całej poprzedniej historii?

WIELKIE KLĘSKI

Czy wiesz, że o czwartym świeckim znaku Biblia uczy, iż powrotowi Chrystusa będą towarzyszyć wielkie klęski (Łuk. 21:11); że w minionych 108 latach wydarzyły się niektóre największe w historii, i z pewnością najczęstsze, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów, huragany, tornada, sztormy, powodzie, głody, epidemie, katastrofy morskie i górnicze, pożary, wojny, rewolucje itp.?

WYCHODZENIE IZRAELA Z ZAŚLEPIENIA

Czy wiesz, że piątym świeckim znakiem o jakim uczy Biblia jest wychodzenie Izraela z zaślepienia i jego powrót do Boskiej łaski (Rzym. 11:11,15,25-27); że w 1878 roku Delitzsch zaczął rozpowszechniać swój hebrajski Nowy Testament; że gdy przed 1878 rokiem zarówno Żydzi ortodoksyjni, jak i zreformowani uwa-

żali Jezusa za najgorszego z możliwych grzeszników, za najgorszego ze wszystkich fałszywych proroków i na wzmiankowanie Jego imienia spluwali, by pokazać swą odrazę do Niego, obecnie ich postawa zmieniła się tak bardzo, że odrzucenie Jezusa *jako proroka* uważają za jeden z ich największych narodowych błędów; że teraz wielu Żydów bardzo przyjaźnie myśli o Jezusie, nazywając Go największym z proroków Izraela, świętym człowiekiem i znakomitym reformatorem, np. rabin Stephen Wise, który przez lata był najwybitniejszym rabinem Ameryki i przywódcą żydowskim, w swych kazaniach gorąco zachęcał członków swej kongregacji, aby radośnie przyjmowali Ewangelie do swych domów i czytali je; że niektórzy żydowscy autorzy napisali pochwalne życiorysy Chrystusa, np. dr J. Klausner, zdolny żydowski badacz języka hebrajskiego, w bardzo pochlebnym tonie opisał życie Jezusa, lecz oczywiście nie przyjmuje Go jako Mesjasza; że Nowy Testament, łącznie z tłumaczeniami na język hebrajski i yidisz, jest powszechnie czytany w kołach żydowskich i powoli, lecz pewnie usuwa zaślepienie i uprzedzenie Izraela?

POWRÓT IZRAELA DO PALESTYNY

Czy wiesz, że szóstym świeckim znakiem wskazującym na drugi adwent Chrystusa o jakim mówi Biblia jest powrót Izraela do Palestyny jako swej ojczyzny oraz o odżywaniu narodowej świadomości Izraela symbolizowanej w wypuszczaniu liści przez drzewo figowe (Jer. 16:13-18; Ezech. 37:21-28; Amos 9:11,14,15; Dz.Ap. 15:14-17; Mat. 24:30-33; Łuk. 21:27-36); że w 1878 roku zalegalizowany został przez Berliński Kongres Narodów powrót Izraela do Palestyny; że później mu udzielono więcej praw w Palestynie, a w wyniku powrotu do Palestyny poszerza się też jego narodowa świadomość; że pierwsza wojna światowa przyniosła wielkie korzyści Izraelitom umożliwiając im powrót do domu, nie tylko przez wyzwolenie Palestyny spod despotycznej władzy Turków, lecz także przez wywarcie nacisku na Brytanię, by pomagała w ich powrocie; że 2 listopada 1917 roku Brytania wydała Deklarację Balfoura, w której współdziałały pozostałe sprzymierzone państwa i która zobowiązywała ją do „przyjaznego podejścia do ustanowienia w Palestynie narodowego domu dla narodu żydowskiego”; że ważnym krokiem było ustanowienie w maju 1948 roku Państwa Izrael; że zgodnie z *Ustawą o Powrocie* wydaną przez parlament Izraela w 1950 roku bramy Izraela zostały otworzone dla wszystkich pragnących powrócić; że powrócili Żydzi z 64 różnych krajów i że w Palestynie żyje ponad 1 700 000 Żydów (Obecnie liczba ta wynosi około 5 000 000); że oznacza to, iż rozpoczął się już drugi adwent Jezusa?

PRZYGOTOWANIA DO WOJNY

I WOJNA ŚWIATOWA

Czy wiesz, że siódmym świeckim znakiem wskazującym na drugi adwent Jezusa, według proroctw Biblijnych miały być ogromne przygotowania wojenne i wojna światowa (Joel 3:9-14); że te przygotowania wojenne rozpoczęły się kilka lat po wojnie francusko-pruskiej z lat 1870-1871, tzn. około 1874 roku, i przyćmiły wszystkie wcześniejsze przygotowania wojenne w historii; że następstwem była wojna światowa w swej pierwszej

części (1914-1918), po której doszło do jeszcze większych przygotowań wojennych; że po nich z kolei nastąpiła druga część wojny światowej (1939-1945), jako dalsza część wielkiej wojny z prorocтва?

KONFLIKT MIĘDZY KAPITAŁEM A ŚWIATEM PRACY

Czy wiesz, że Biblia przepowiada, iż ósmy świecki znak uwidoczni konflikt między kapitałem a światem pracy jako znak powrotu naszego Pana (Jak. 5:1-8; Amos 8:4-10; Mich. 6:10-16); że od 1874 roku narastają pośród nich wielkie konflikty, a obecne zaś stosunki między nimi są nader niebezpieczne; że wiele ze zła, jakie ciąży nad światem, ma źródło w tym konflikcie; że wiele dobra i zła jest po obu stronach, przy czym głównym motywem działania obu stron jest samolubstwo, tymczasem ci, którzy są z gruntu sprawiedliwi, choć rozumieją obydwie strony, nie mogą stanąć po żadnej z nich; że ten konflikt doprowadzi do rewolucji, powszechnie zwanej bitwą Armagedonu?

WIĄZANIE KĄKOLU

Czy wiesz, że dziewiątym świeckim znakiem w czasie powrotu Chrystusa (Mat. 13:29,30,40,41) będzie wielkie wiązanie symbolicznego kąkolu, zbiorowiska imitacji chrześcijan we wszelkiego rodzaju organizacjach; że od 1874 roku liczba wielu organizacji imitujących chrześcijan wzrosła w sferze kapitalizmu, świata pracy, religijnej, narodowej, międzynarodowej, politycznej, bractw, reform, filantropii, społecznej itp. Niektóre łączą się nawzajem, powstaje wiele nowych, które szybko się rozwijają, co jest widoczne w prawie nie kończącej się liczbie klubów, towarzystw, federacji, unii, korporacji, stowarzyszeń, lig itp. w chrześcijaństwie; że samolubstwo, zwłaszcza pod kątem zachowania i nasycenia samego siebie, jest sznurem wiążącym te symboliczne snopy kąkolu; że proces wiązania miał poprzedzić wrzucenie snopów do symbolicznego pieca ognistego, który reprezentuje wielki ucisk, jakim kończy się obecny wiek?

WIELKI NIEPOKÓJ

Czy wiesz, że dziesiątym świeckim znakiem wyznaczającym czas drugiego adwentu Chrystusowego jest, jak przepowiada Biblia, wielki niepokój pośród wszystkich klas społecznych ludzkości (Łuk. 21:25-27); że ten niepokój oznacza powszechne utrapienia i głęboko zakorzenione niezadowolenie z panujących warunków oraz nieokreślony lęk przed jeszcze gorszymi warunkami w przyszłości, czemu towarzyszy mniejsze lub większe zamieszanie; że ten niepokój cechuje obecnie wszystkie warstwy społeczeństwa, co można zauważyć wśród polityków, kapitalistów, kleru, członków kościołów, kobiet, klasy średniej, klasy pracującej, w środowisku rolniczym oraz wśród klas nieuprzywilejowanych?

ŚWIATOWY KRYZYS NIE DO OPANOWANIA

Czy wiesz, że o jedenastym świeckim znaku Biblia uczy, iż blisko czasów drugiego adwentu Chrystusa nastąpi trudny do opanowania światowy kryzys, jakiego ludzkość nigdy wcześniej nie przeżyła (Łuk. 21: 25-27; Iz. 29:14; Ps. 82:1-5); że poprzednio w historii ludzkości występowały kryzysy trudne do opanowania, np. tuż przed narodowym upadkiem Izraela, rozpadem

imperium rzymskiego, religijną i polityczną reformacją oraz rewolucją francuską; że w każdym z tych kryzysów dochodziło do powszechnego odrzucenia religii oraz autorytetu rodzicielskiego czy obywatelskiego, podejrzliwości w stosunkach międzynarodowych, zazdrości, rywalizacji, nienawiści i wojen, narodowego bogacenia się, także znacznej nienawiści, podejrzliwości i walk między warstwami społecznymi, rozpadu więzów rodzinnych oraz poczucia rodzinnych obowiązków, powszechnego cierpienia z powodu niesprawiedliwości społecznej, krańcowego niezadowolenia z panujących warunków, ogólnego domagania się radykalnych zmian społecznych, zasadniczych różnic co do niezbędnych kroków zaradczych, głęboko zakorzenionego zamieszania odnośnie przyczyn i lekarstwa na panujące choroby, proponowania środków łagodzących zamiast rzeczywistego lekarstwa, szalonych i daremnych wysiłków reformatorów oraz powszechnego optymizmu, nie dostrzegającego żadnego zła; że takie warunki są teraz bardziej widoczne na świecie i są bardziej powszechne, niż kiedykolwiek wcześniej w historii ludzkości; że eksperci do spraw politycznych, narodowych, międzynarodowych, finansowych, kapitalistycznych, świata pracy, rolnictwa, życia społecznego, rodzinnego i religijnego ani indywidualnie, ani zbiorowo nie wiedzą w jaki sposób opanować ten kryzys, jaki obecnie trzyma świat w swym uścisku, są oni bardzo zniechęceni terapijszością oraz pełni złych przeczuc na przyszłość?

POCZĄTEK WIELKIEGO UCISKU

Czy wiesz, że jako dwunasty świecki znak wskazujący na drugą obecność naszego Pana, Biblia przepowiada początek wielkiego ucisku (Mat. 24:21,22; 13:41,42; Dan. 12:1; Obj. 14:14,18-20), jakim kończy się wiek Ewangelii, a zaczyna wiek Tysiąclecia; że chociaż ucisk ten będzie powszechny, chrześcijaństwo, symbolizowane przez Judeę i Jeruzalem, będzie jego burzliwym centrum (Jer. 25:29-33; Iz. 13:11-13; Sof. 3:8; Mat. 24: 16-22; Ezech. 7:1-27); że chrześcijaństwo, symbolizowane przez Jeruzalem, przejdzie w tym wielkim ucisku poczwórny karę, na co wskazuje Ezech. 14:21, przy czym wspomniany tam miecz jest symbolem wojny światowej i rewolucji światowej (w. 17), głód i mór są literalne i powszechne na całym świecie (por. w.13,19), a zły zwierz przedstawia łamiących prawo ludzi — anarchistów, ponieważ dzikie zwierzęta, nie szanujące prawa i porządku, odpowiednio przedstawiają anarchistów (w. 15); że, stosownie do tego, wielki ucisk miał się składać z wojny światowej, rewolucji, głodu, epidemii i anarchii; że od 1 sierpnia 1914 roku znajdujemy się w tym wielkim ucisku, a wojna z lat 1914-1918 oraz 1939-1945 była zapowiedzianą wojną wielkiego ucisku (Joel 3:1-14); że wielkie braki żywności w wielu krajach, poczynsz od 1914 roku, są częścią kłeski głodu wielkiego ucisku i że takie warunki głodu będą się stawały coraz gorsze w miarę jak wielki ucisk będzie postępował w kierunku światowej rewolucji i anarchii i przez nie; że niezwykle wielkie epidemie od 1914 roku, jak grypa, cholera, tyfus oraz dur brzuszny, choroby Heinego-Medina itp. są częścią epidemii wielkiego ucisku oraz że takie i inne epidemie będą stawały się coraz gorsze, w miarę jak wielki ucisk bę-

dzie postępował w kierunku światowej rewolucji i anarchii i przez nie?

Czy wiesz, że Eliaszowi na górze za sprawą Boga, w wietrze, trzęsieniu ziemi i ogniu, była dana wizja wielkiego ucisku, odpowiednio w wojnie światowej, rewolucji i anarchii (1 Król. 19:11,12); że słowo *ziemia* w Biblii jest używane jako symbol społeczeństwa (Mat. 5:13; 1 Moj. 6:12; 11:1), trzęsienie ziemi jest biblijnym obrazem rewolucji, gdyż rewolucja sprawia, że społeczeństwo trzęsie się i drży (Iz. 29:6; Żyd. 12:26,27; Obj. 6:12; 8:5; 11:13,19; 16:18); że po symbolicznym wietrze — wojnie światowej — następnym etapem wielkiego ucisku jest symboliczne trzęsienie ziemi — światowa rewolucja — „za wiatrem było trzęsieni ziemi” (1 Król. 19:11); że znaczne osłabienie narodów w wojnie światowej, stało się pod wieloma względami powodem wielkich cierpień klas pracujących w wielu krajach, wielce została zachwiana lojalność nawet konserwatywnych odłamów świata pracy wobec narodowych rządów; że błędy polityków, finansistów i kleru, jak również kryzysy jakie swą samolubną polityką oni stale tworzą, coraz bardziej odbierają poparcie nawet konserwatywnej części odłamów świata pracy, tak że wystarczy jeszcze tylko kilka takich błędów, by doprowadzić ją do desperacji, która będzie sygnałem dla przepowiedzianego symbolicznego trzęsienia ziemi — światowej rewolucji — w której *konserwatywny* świat pracy w najbardziej krwawej ze wszystkich rewolucji obali każdy niesprawiedliwy rząd, samolubne koncerty kapitalistyczne oraz sekciarski system chrześcijaństwa (Obj. 16: 18,19; Jak. 5:1-8; Jer. 25:29-33; Ezech. 7:1-27; Joel 2: 1-11); że warunki na świecie szybko dojrzejają do takiej światowej rewolucji, która przez zniszczenie wszystkich niesprawiedliwych rządów, samolubnych organizacji kapitalistycznych oraz sekciarskich religii nieco bardziej przybliży ostateczne obalenie królestwa szatana i ustanowienie królestwa Bożego (Sof. 3:8,9; Łuk. 21:26,28,31; Agg. 2:6,7; Żyd. 12:26-28)?

Czy wiesz, że dwanaście wszystkich wyżej podanych świeckich znaków czasu wspólnie potęguje znaczenie prorocत्व chronologicznych dowodzących, iż Chrystus powrócił; że oprócz tego jest wiele religijnych znaków czasów, które uzupełniają dowody powrotu naszego Pana i obalania przez Niego królestwa szatana?

GŁOSZENIE EWANGELII KRÓLESTWA

Czy wiesz, że Biblia mówi, iż ogólnoświatowe głoszenie Ewangelii Królestwa osiągnie punkt kulminacyjny tuż przed rozpoczęciem się żniwa wieku Ewangelii, którego początek zbiegnie się z powrotem naszego Pana (Mat. 24:14,3; 13:39); że Biblia jest najlepszym kaznodzieją Ewangelii królestwa; że dzięki przekładom Biblii na każdy narodowy język oraz posłanie jej do wszystkich narodów, według raportu Brytyjskiego i Zagranicznego Towarzystwa Biblijnego ogólnoświatowe głoszenie Ewangelii królestwa w 1861 roku ostatecznie zostało osiągnięte; że, aby doprowadzić to dzieło do końca Pan spowodował powstawanie Zagranicznych Towarzystw Misyjnych już od 1792 roku, a Towarzystw Biblijnych od 1804 roku, i przez te dwa ruchy sprawił, że Biblia została przetłumaczona na wszystkie narodowe języki — nie na wszystkie dialekty — i była

rozpowszechniona we wszystkich narodach do 1861 r. — trzynastcie lat przed rozpoczęciem się żniwa i powrotem Chrystusa (Mat. 24:14); że wypełnienie się tego znaku dowodzi, iż nasz Pan powrócił po raz drugi?

NIEWIARA I FAŁSZYWA WIARA

Czy wiesz, że drugim religijnym znakiem wskazującym na powrót naszego Pana, o jakim Biblia mówi, jest powszechna niewiara i fałszywa wiara (Mat. 24:24—26; Łuk. 18:8; 2 Tym. 4:1-4; 1 Tym. 4:1-3); że taka fałszywa wiara i niewiara są widoczne nie tylko w sprzecznościach wyznań i sekt, lecz przede wszystkim w ewolucjonizmie, wyższej krytyce, racjonalizmie, materializmie, ateizmie, agnostycyzmie, niewierze, modernizmie, nauce chrześcijańskiej, spirytyzmie, leczeniu wiarą, indyferentyzmie, kombinacjonizmie, etyce, sekularyzmie, reformizmie, kontradycjonizmie, rewolucjonizmie, okultyzmie, teozofii, nowej myśli itp.?

„ROZMNOŻENIE SIĘ NIEPRAWOŚCI”

Czy wiesz, że jako trzeci religijny znak wskazujący na powrót naszego Pana, Biblia przedstawia „rozmnożenie się nieprawości” (2 Tym. 3:1-9,13; Mat. 24:12); że chociaż w świecie jest wiele dobra, prawdopodobnie w historii ludzkości nigdy nie było okresu, gdy nieprawość — zarówno wobec Boga, jak i człowieka — była większa niż obecnie; że w wielu wypadkach zło na świecie jest obecnie zorganizowane i dlatego jest okrutniejsze i skuteczniejsze niż kiedykolwiek przedtem; że państwem, arystokracją, finansami, interesami, przemysłem, światem pracy, rolnictwem, edukacją, rodziną, kościołem, polityką, społeczeństwem itp. niemal zupełnie rządzi nie złota reguła, lecz zasada samolubstwa; że powstrzymanie zasady samolubstwa przekracza moc człowieka, które, jeśli nie zostanie powstrzymane, doprowadzi do największych nieszczęść w całej historii; że jedyną władzą, jaka może zreformować świat, jest Tysiącletnie Królestwo Jezusa i Jego wyniesionego do chwały Kościoła?

NAŚMIEWANIE SIĘ Z OBECNOŚCI JEZUSA

Czy wiesz, że czwartym religijnym znakiem powrotu naszego Pana są przepowiedziane przez Biblię powszechne naśmiewanie się z — i niewiara spowodowana ignorancją w — proklamowania Jego powrotu, po tym, gdy już był obecny (2 Piotra 3:3,4; Mat. 24:37-39; Łuk. 17:28-30); że od czasu publicznego ogłoszenia faktu powrotu naszego Pana, nastąpiło zapowiedziane naśmiewanie się: „Gdzież jest obietnica jego *paruzji*” (*obecności*, nie *przyjścia*), i zapowiedziana niewiara spowodowana ignorancją była i jest okazywana?

WIELKIE ODSTĘPSTWO

Czy wiesz, że piątym religijnym znakiem wskazującym na powrót Jezusa o jakim mówi Biblia, jest wielkie odstępstwo w kościołach (2 Tym. 3:1-9; 4:3,4); że odstępstwo jest widoczne zarówno wśród kleru, jak i laikatu; że według 2 Tym. 3:1-9 wielu spośród kleru w czasie powrotu naszego Pana miało się troszczyć o samych siebie, o pieniądze, popularność, gonić za sensacją i przyjemnościami, być niedowiarkami, wyższymi krytykami lub modernistami, nieuczciwymi, moralnymi tchórzami itp., i że te rzeczy, jakie obecnie się wypełniają, są dowodami ich odstępstwa od nauk i praktyk

biblijnych; że według 2 Tym. 3:1-9 wielu z laikatu w czasie powrotu naszego Pana w dużym stopniu nie miało znać Biblii i nie miało mieć gorliwości wobec Boga oraz prawdziwej religii, światowi, odrzucający prawdę dla błędu i przyciągani przez świeckie wynalazki, pozornie religijni pozostają bez jej ducha; że te rzeczy wypełniające się teraz są dowodami odejścia laikatu od nauk i praktyk Biblii?

FALSZYWI CHRYSZTUSOWIE

I FALSZYWI PROROCY

Czy wiesz, że jako szósty religijny znak powrotu Pana Biblia zapowiada istnienie na świecie, w chwili powrotu Chrystusa, fałszywych Chrystusów i fałszywych proroków (Mat. 24:24); że w Ewangelii Mat. 24:24 nie może chodzić o pojedyncze osoby, błędnie utrzymujące, iż są Chrystusem lub prorokami, ponieważ nigdy one nie zwiody „wielu” ani nie zagroziły zwiedzeniem wybranych; że prawdziwym Chrystusem jest Jezus, jako Głowa, a wierny Kościół jest Jego Ciałem (1 Kor. 12:12-14,27; Gal. 3:16,29; 1 Kor. 15:23; Rzym. 12:4,5; Efez. 1:22,23; 2:15; 4:4,14); że z tego punktu widzenia fałszywy Chrystus musi składać się z fałszywej głowy i fałszywego ciała; że każda sekta, jaka dowodzi, że ma inną głowę niż Chrystusa jako głowę i twierdzi, że jest prawdziwym Kościołem, musi być fałszywym Chrystusem, z fałszywą głową i ciałem; że to sprawia, iż kościoły takie jak rzymskokatolicki i greckokatolicki, Światowy Synod Kościołów, kościoły luterzańskie: skandynawski i niemiecki oraz kościół anglikański są fałszywymi Chrystusami, ponieważ wszystkie one twierdzą, iż są prawdziwym Kościołem, a mimo to uznają inną głowę, niż Jezusa jako głowę; że w tych systemach rozpoznajemy fałszywych Chrystusów z Mat. 24:24; że tak jak fałszywi Chrystusowie zwiedli „wielu” i narazili wybrańców na wprowadzenie w błąd, nie byli jednostkami, lecz sekciarskimi systemami z fałszywymi głowami i ciałami, tak też fałszywymi prorokami miały być takie sekciarskie i nauczające błędów systemy, które utrzymywały, że nie mają innych głów, niż Chrystus, i dowodziły, że są prawdziwym Kościołem; że to oznacza, iż wszystkie sekty nauczające błędów i dowodzące, że mają tylko jedną głowę — Chrystusa, i są prawdziwym Kościołem, w ten sposób pokazują, że są fałszywymi prorokami z Mat. 24:24 — że nie są jednostkami, lecz są systemami; że tacy fałszywi Chrystusowie i tacy fałszywi prorocy są jedynymi, którzy zwiedli „wielu” i narazili na zwiedzenie samych wybranych; że nasze dni ponad wszystkie inne czasy obfitują w działalność takich fałszywych Chrystusów i fałszywych proroków, i dlatego są czasami, o których mówi Mat. 24:24, wskazującymi na powrót naszego Pana; że ich obecne szczególnie wielkie dzieła („znamiona wielkie i cuda”) dowodzą, iż rozpoczął się drugi adwent Chrystusa?

FEDERACJA KOŚCIOŁÓW

Czy wiesz, że siódmym religijnym znakiem powrotu Pana, o jakim mówi Biblia, jest zjednoczeniowy ruch kościołów (Iz. 8:9-12; Obj. 6:14); że Iz. 8:9-12 literalnym językiem zapowiada światową propagandę na rzecz jednoczenia się ludzi z różnych religii; że począwszy od

1874 roku proroctwo to znajduje wypełnienie w agitacjach zachęcających do jednoczenia się wszystkich kościołów; że to zjednoczenie w formie federacji powiodło się do stopnia objęcia przez nie większości denominacji protestanckich i spowodowało też powstanie zjednoczenia w licznych denominacjach, różniącego się od federacyjnego; że podejmowane są wysiłki połączenia kościołów rzymskokatolickiego i greckokatolickiego, i że zgodnie z ilustracjami z Obj. 6:14 te dwa kościoły utworzą jeden rulon symbolicznego zwoju; że sfederowany protestantyzm stanowi drugi rulon symbolicznego zwoju z Obj. 6:14; że zwijanie obydwóch końców symbolicznego zwoju (zabiegi zjednoczeniowe w katolicyzmie i protestantyzmie) również oznacza bardziej przyjazną wobec siebie postawę tych dwóch części symbolicznych niebios (moce duchowej władzy, władz religijnych), co jest widoczne wszędzie w chrześcijaństwie; że te wysiłki zjednoczeniowe bezpośrednio poprzedzają zniszczenie sekciarstwa katolickiego i protestanckiego, oznaczają zatem drugą obecność Chrystusa (Obj. 6:14; 19:11-21)?

OCZEKIWANIE KRÓLESTWA

Czy wiesz, że ósmym religijnym znakiem wskazującym na powrót naszego Pana według przewidywań Biblii miało być powszechne oczekiwanie osób poświęconych na bliskie ustanowienie Królestwa Bożego (Mat. 25:1-12; Łuk. 21:28,31); że panny wychodzące na spotkanie Oblubieńca przedstawiają ruch drugiego adwentu wśród poświęconych; że dostrzeżenie Oblubieńca przez panny przedstawia rozpoznanie przez poświęconych drugiej obecności Chrystusa; że to się wypełnia od 1875 roku, a obecność Pańska musiała się rozpocząć zanim została rozpoznana, Pan musiał być już obecny tutaj w drugim adwencie przed końcem 1875 roku; że dowodzi to, iż rozpoczął się drugi adwent Chrystusa?

ROZJAŚNIANIE SIĘ PRAWDY

Czy wiesz, że dziewiątym religijnym znakiem wskazującym na powrót Jezusa, jak informuje Biblia, miało być rozjaśnienie Prawdy na każdy temat, szczególnie na temat religii (Dan. 12:4,10,12; Iz. 60:1,2; 52:6-8; Łuk. 12:37; 1 Kor. 10:11); że Dan. 12:4,10 wiąże wzrost prawdziwej wiedzy i zrozumienia Prawdy przez sprawiedliwych z powrotem Chrystusa (Dan. 12:1-3); że Iz. 60: 1,2 uczy o tym samym, a Iz. 52:6-8 wskazuje, że rzecznicy Boga wówczas widzieć będą Prawdę jednakowo; że nasz Pan w Ew. Łuk. 12:37 wyraźnie obiecał, że podczas swojego powrotu zgotuje wiernym specjalne uczytę prawdy i że ta obietnica wypełnia się już od 1874 roku; że 1 Kor. 10:11 jednoznacznie obiecuje ludowi Bożemu szczególne światło przy końcu tego wieku, a że my żyjemy przy końcu tego wieku, więc światło to musi teraz świecić; że cudowne oświecenie naszych czasów na tematy świeckie i religijne jest wynikiem i potwierdzeniem drugiej obecności Chrystusa; że Bóg życzy sobie, abyśmy dostrzegli, iż Prawda rozjaśnia się od 1874 roku i że od tego czasu, między innymi, potwierdza drugą obecność naszego Pana (Łuk. 12:37); że Chrystus na dowód swojej drugiej obecności rzuca światło na wszystkie tematy świeckie i religijne; że wspaniałe wynalazki i odkrycia naszych czasów i wiel-

ki postęp we wszystkich gałęziach świeckiej wiedzy dla dobra człowieka są wynikiem obecności Chrystusa, Słońca Sprawiedliwości, z zapowiedzią uzdrowienia w jego promieniach, jako przebłyskach dnia Tysiąclecia; że niejasne wypowiedzi Biblii i pytania na temat religii, jakie dawały do myślenia najmądrzejszym ludziom na ziemi, teraz stają się bardzo jasnymi, i to w wyniku światła, jakie Jezus rozsiewa obecnie szeroko po świecie we wczesnych etapach swojego drugiego adwentu; że to oświecenie jest jedynie świtem Światła Bożego Tysiącletniego Dnia, które to światło da światu doskonałą wiedzę?

DZIEŁO ŻNIWA WIEKU EWANGELII

Czy wiesz, że dziesiątym religijnym znakiem powrotu Jezusa, jak mówi Biblia, jest dzieło żniwa, dzięki któremu są zbierane plony siewu wieku Ewangelii (Ps. 50:5; Mat. 13:29,30,40¹³; 24:31); że Ps. 50 opisuje okres i czynności towarzyszące powrotowi Chrystusa, co staje się oczywiste przez porównanie w. 3 z resztą tego psalmu; że Ps. 50:5 pokazuje, iż jedną z czynności tego okresu miało być zgromadzenie do Pana Jego wiernego ludu; że „aniołami”, którzy mieli dokonać tego zbioru świętych, nie były duchowe istoty, lecz ludzie, posłannicy, którzy sierpem Prawdy żęli wierny Boży lud (Mat. 13:30,41; 24:31); że wielka trąba z Mat. 24:31 jest prawdą żniwa, posłannictwem, jakie zaczęto przekazywać od 1874 roku i do jesieni 1914 roku dokonało żęcia, a do wiosny 1916 roku zakończyło pracę pokłosa świętych Boga; że ta praca żęcia i pokłosa została dokonana przez największą manifestację Prawdy biblijnej danej od- dni Apostołów i że to światło przyszło tak obficie, żeby zapewnić zgromadzenie klasy pszenicy na czas; że w tym samym czasie został zebrany kąkol (imitacja chrześcijan) we wszelkiego rodzaju snopy, takie jak trusty, korporacje, fuzje, kartele itp. wiążąc kapitalistyczny kąkol; związki zawodowe, kluby socjalistyczne, zrzeszenia syndykalistyczne, anarchistyczne itp. wiążą kąkol proletariacki; przymierza, porozumienia itp. wiążą kąkol narodowy; loże, towarzystwa, zakony itp. wiążą kąkol burżuazyjny; natomiast federacje, synody, konferencje itp. wiążą kąkol religijny itd.; że zarówno żęcie pszenicy, jak i wiązanie kąkolu rozpoczęło się i zakończyło jednocześnie w latach 1874-1914; że związany kąkol w pierwszej części wojny światowej w latach 1914-1918 zaczął być wrzucany do pieca ognistego — wielkiego ucisku; że zbieranie pszenicy i kąkolu dowodzi, iż powrót naszego Pana nastąpił jesienią 1874 roku?

OCZYSZCZANIE I PRÓBOWANIE POŚWIĘCONYCH

Czy wiesz, że jedenastym religijnym znakiem powrotu Jezusa jest według Biblii oczyszczanie i próbowanie poświęconych pośród doświadczeń badających serca wszystkich wyznaniowych chrześcijan (Mai. 3:1-3); że jeśli taki znak się wypełnia, to potwierdza on, że nastąpił powrót naszego Pana; że treść oświadczenia „a zarazem przyjdzie do Kościoła swego Panujący, którego wy szukacie i anioł przymierza, którego wy żądacie; oto przyjdzie, mówi Pan zastępów” (Mai. 3:1) odnosi się do drugiego adwentu Pana; że szczególne próby i

oczyszczenia są przewidziane dla poświęconych jako zaznaczające czas Pańskiej obecności i Jego pojawienia się — Mai. 3:2,3; że wyrażenie „dzień przyjścia jego” dotyczy Paruzji, okresu od 1874 do 1914 roku (Mai. 3: 2); że wyrażenie „gdy się on okaże” dotyczy Epifanii, okresu rozpoczynającego się w 1914 roku (Mai. 3:2); że wyrażenia tego wersetu, takie jak „ogień roztapiający” i „mydło blecharzów” znaczą oczyszczanie wśród srogich prób; że typiczni synowie Lewiego byli Kapłanami i Lewitami w Izraelu (Mai. 3:3); że antytypicznymi synami Lewiego są członkowie Maluczkiego Stadka jako antytypiczni kapłani i Wielka Kompania jako antytypiczni Lewici; że antytypiczny ogień Rafinera usuwa nasze poważniejsze wady, tak jak naturalny ogień wytapia żużel z rudy, pozostawiając czysty metal; że mydło antytypicznego blecharza zmywa powierzchniowe wady, tak jak mydło naturalnych blecharzy oczyszcza skórę; że Mal. 3:3 mówi o Maluczkim Stadku jako o złocie oraz Wielkiej Kompanii jako srebrze; że celem tych ognistych doświadczeń jest oczyszczenie ludu Bożego od „wszelkich zmas ciała i ducha” (Mai. 3:3; 1 Piotra 1:6,7; 1 Kor. 3:12-15; 2 Kor. 7:1)?

Czy wiesz, że obecne warunki sprzyjają takim próbom; że na świecie nigdy nie było tylu błędów, ile jest teraz, co można zauważyć w różnych teoriach przeciwnych okupowi, takich jak chrześcijańska nauka, spirytyzm, materializm, ewolucjonizm itp., w teoriach niewiary, takich jak wyższy krytycyzm, ateizm, agnostycyzm, racjonalizm, panteizm, deizm itp., w teoriach zjednoczeniowo-kompromisowych, takich jak federacjonizm, trusty itp., w teoriach reform zewnętrznych, takich jak wprowadzanie warunków Tysiącletnich przez prawne ograniczanie wielu form zła itp., w szemrzącym kontrydakcjonizmie, takim jak niezadowolenie i ataki na Pańskie nauki itp. oraz rewolucjonizmie, jak sekciarskie oraz inne nauki i praktyki wypaczające drogi prawdy i sprawiedliwości, sprzyjające błędowi i niesprawiedliwości; że przyzwalającą wolą Pana jest wypróbowanie tymi licznymi błędami wiary wszystkich wyznaniowych chrześcijan, aby mogli okazać czy prawdę przyjęli z miłości do niej (2 Tes. 2:9-12); że nigdy nie było tylu pokus co teraz, przemawiających do samolubnych, światowych i grzesznych instynktów wyznaniowego ludu Bożego; że przyzwalającą wolą Pana jest dozwoleństwo na to, by pokusy te działały do końca, tak, by wszystek wyznaniowy lud Boży mógł być wypróbowany co do swej miłości do sprawiedliwości; że Pan dozwala na to, by pokusy do błędu, samolubstwa, światowości i grzechu jawiły się Jego poświęconemu ludowi pod postacią pobażania sobie, podczas gdy On wymaga, aby je pokonywać w warunkach utrudniających trwanie w prawdzie i sprawiedliwości, a to dlatego, by mogli zademonstrować wyjątkową nienawiść do grzechu, błędu, samolubstwa i światowości oraz nadzwyczajną wierność prawdzie, miłości, nabożności i sprawiedliwości; że tymi warunkami są straty, rozczarowania, opóźnienia, ograniczenia, zwolnienia, wady nasze i innych, trudy, niedostatek, ból, choroby, zmęczenie, opozycja, sprzeciwy, prześladowania itp.; że warunki te czynią drogę zbawienia wąską, pełną trudności, na której zwycięstwo wymaga oczyszczenia się

opisanego w prorocztwie Mal. 3:2,3; że w tak srogich próbach tylko nieliczni (Maluczkie Stadko) okazują się całkowicie wierni Panu oraz zasadom prawdy i sprawiedliwości; że ogromna większość poświęconego ludu Pana w takich ognistych próbach nie dochowuje wystarczającej wierności, która pozwoliłaby im pozostać w Maluczkiem Stadku; że ci niezupełnie wierni utracili członkostwo w Maluczkiem Stadku i teraz są w Wielkiej Kompanii; że rewolucjonizm tych ostatnich przeciwko różnym naukom i zarządzeniom Pańskim objawia ich jako będących w Wielkiej Kompanii (Ps. 107:10,11); że początek tych prób pośród Maluczkiego Stadka i Wielkiej Kompanii przypadający na 1878 rok, jako jedenasty religijny znak czasów pozostaje w harmonii z myślą, że nasz Pan powrócił w 1874 roku?

OBJAWIANIE NIEWIERNYCH CHRZEŚCIJAN

Czy wiesz, że dwunastym religijnym znakiem, o jakim mówi Biblia, jest objawianie niewiernych chrześcijan; że ogniste próby, ujawniające zupełną wierność Maluczkiego Stadka i częściową wierność Wielkiej Kompanii objawiają także niewierność klasy wtórej śmierci oraz innych niewiernych klas (Ps. 91:3-12); że niektórzy z poświęconych stają się zupełnie niewiernymi (Żyd. 6:4-6; 10:26-31; 2 Tym. 3:1-9; Jan 17:12; 2 Piotra 2:1-3,10-22; 1 Jana 5:16; Juda 4,8-19); że taka niewierność zawsze zaczynała się od zaniedbywania przez nich ducha poświęcenia; że po grzechu zaniedbania następowało pielęgnowanie przez nich jakiegoś skrytego grzechu; że po ich skrytych grzechach następowały grzechy zarozumiałości; że z kolei zaczęły dominować grzechy zarozumiałości; że te grzechy ostatecznie prowadziły do wielkiego grzechu — grzechu na śmierć (Ps. 19:13,14); że wielu takich grzeszników wyparło się Chrystusa jako Zbawiciela odkupującego swoją krwią (Żyd. 6:6; 10:29; 2 Piotra 2:1; Juda 4); że wielu z nich wyparło się swego poświęcenia, tzn. swego przymierza z Panem przez ofiarę, w ten sposób traktując „krew [śmierć] przymierza” [ofiary], przez którą zostali uświęceni [poświęceni do postępowania drogą ofiary Pańskiej], za „pospolitą” (Żyd. 10:29; że wszystkie osoby poświęcone w Chrystusie, które stały się wodzami w przesiewaniu przeciwko okupowi, w przesiewaniach niewiary, kombinacjonizmu, reformizmu, kontradycjonizmu i rewolucjonizmu — w jakich Maluczkie Stadko zwyciężało pod każdym względem, a Wielka Kompania dopiero ostatecznie — okazały przez to, iż są członkami klasy wtórej śmierci (1 Kor. 3:17); że takie osoby są głównymi przedstawicielami szatana na ziemi sprzeciwiającymi się drogom Pańskim, tak jak Jannes i Jambres byli głównymi przedstawicielami faraona w sprzeciwianiu się Mojżeszowi (2 Tym. 3:8); że tym złym ludziom zawdzięczamy, że nie poświęceni wyznawcy chrześcijaństwa, którzy nie żyją stosownie do swych przywilejów, są wprowadzani we wszelkiego rodzaju błędy w życiu i doktrynie (2 Piotra 2:1,2); że jest to głównym powodem widocznego wszędzie wielkiego odejścia od chrześcijańskiej wiary i życia, szczególnie wśród kleru i laikatu; że właśnie takie powszechne odejście niewiernych poświęconych, niewiernych usprawiedliwionych i obłudnych nominalnych chrześci-

jan jest jednym ze znaków obecności naszego Pana (Łuk. 18:8); że ruch przeciwko okupowi, pierwszy z sześciu złych ruchów ostatnich dni, rozpoczął się na wiosnę 1878 roku, a powszechne objawianie niewiernych na wszystkie strony pozostaje w harmonii z powrotem naszego Pana w 1874 roku i jest dwunastym religijnym znakiem Jego powrotu?

PRZYJŚCIE PROROKA ELIASZA

Czy wiesz, że jako trzynasty religijny znak wskazujący na powrót Jezusa Biblia zapowiada przyście proroka Eliasza przed wielkim i strasznym dniem Pańskim i jego usiłowanie nawrócenia świata do Pana, bo gdyby Eliasz odniósł powodzenie w tej misji, nie nastąpiłby czas ucisku, lecz gdyby mu się nie powiodło, miał nadejść ucisk (Mai. 4:5,6); że Eliasz, który miał przyjść, nie mógł być jednostką — wielkim izraelskim prorokiem reformatorem — ponieważ jedna osoba nie mogłaby ogarnąć wszystkich narodów swego własnego pokolenia, by je nawrócić, nie mówiąc już o narodach z innych pokoleń; że Bóg Jezusowi i Kościołowi powierzył misję podjęcia dzieła nawrócenia świata (Mat. 9:13; 28:18,19; Łuk. 24:46,47; Dz. Ap.1:8), i dlatego Jezus i Kościół są Eliaszem z Mai. 4:5,6; że Jan Chrzciciel przyszedł w duchu i mocy Eliasza, ponieważ usiłował nawrócić Izrael (Mat. 17:12; Łuk. 1:17); że Eliasz, o którym Jezus powiedział „który *ma przyjść*” (Mat. 11: 14), według tych słów jeszcze nie przyszedł, chociaż Jan Chrzciciel już przybył; że Eliasz, o którym mówił Jezus, to Kościół, i że to zdanie powinno być przetłumaczone „Oni [Jan Chrzciciel] jest [*przedstawia*] Eliasz, który *ma przyjść*”; dlatego zarówno Eliasz, jak i Jan byli typami na Kościół?

Czy wiesz, że Izabela ze Starego Testamentu, która połączyła się ze swym mężem Achabem niezgodnie z Boskim prawem (2 Moj. 34:12-16; 1 Król. 16:31,32), przez pośrednictwo władzy Achaba wprowadziła do Izraela fałszywą religię i prześladowała wszystkich przeciwników, szczególnie Eliasza (1 Król. 17:1-3; 18: 1-4,9-19); że Izabela z Obj. 2:20 (napisanego długo po tym, jak umarła Izabela ze Starego Testamentu) jest antytypiczną Izabelą — kościołem katolickim, który stał się symboliczną nierządnicą (Obj. 2:20-23; 17:1-6; 18: 3-11) z powodu nieprawnej unii z antytypicznym Achabem — władzą cywilną — niezgodnie z Boskim prawem, które wymagało od Kościoła, by pozostał czystą panną, oczekującą na poślubienie przez Chrystusa w czasie Jego drugiego adwentu (2 Kor. 11:2; Obj. 19: 7-9); że również antytypiczną Izabela przez władzę antytypicznego Achaba wprowadziła do duchowego Izraela swą fałszywą religię i prześladowała swych przeciwników, szczególnie antytypicznego Eliasza — prawdziwy Kościół; że tak jak Eliasz przez prześladowania Izabeli i Achaba został zmuszony do ucieczki na literalną pustynię na okres trzech i pół proroczych lat — 1260 dni (Jak. 5:17,18), tak i prawdziwy Kościół musiał uciekać przed prześladowaniami kościoła katolickiego oraz władzy cywilnej do stanu izolacji począwszy od 539 do 1799 roku — 1260 symbolicznych dni lub inaczej 1260 literalnych lat (Obj. 12:6; 13:5)?

Czy wiesz, że w czasie 1260 lat pozostawania przez

antytypicznego Eliasza w stanie izolacji dwaj „świadkowie” Pana — Stary i Nowy Testament — ogłaszali swe posłannictwo („prorokowali”) „obleczeni w wory” martwych języków i wyznań wiary, wskutek tego panował duchowy głód, będący antytypem głodu z czasów wędrówki Eliasza po puszczy (Obj. 11:2,3); że jak Eliaz pokonał kapłanów Baala (1 Król. 18:17-40), tak prawdziwy Kościół przez nauki reformacji udowodnił błędy katolickiego kleru; że jak modlitwa Eliasza po powrocie z puszczy sprowadziła deszcz, odświeżyła ziemię i uczyniła ją płodną, w ten sposób przerywając głód, tak i modlitwy prawdziwego Kościoła przez Towarzystwa Biblijne zakładane od 1804 roku doprowadziły do rozległej cyrkulacji Biblii, mocą której jak przez symboliczny deszcz społeczeństwo zostało odświeżone i owocowało przerywając w ten sposób duchowy głód; że jak Izabela (1 Król. 19:1,2) zagroziła Eliazowi klątwami za jego działalność wobec jej kapłanów, za cud deszczu jako rezultat jego modlitwy i doznała zawodu na skutek udaremnienia jej celu przez jego drugą ucieczkę na puszcze, tak papieństwo wiernym groziło klątwami za ich gorliwość przeciwko papieskiemu klerowi oraz za rozpowszechnianie Biblii, lecz doznało zawodu w zrealizowaniu swego celu z powodu drugiego wycofania się wiernych w stan izolacji?

Czy wiesz, że Eliaz po pokonaniu kapłanów Baala działał w mniejszym lub większym stopniu w izolacji, w celu nawrócenia Izraela, lecz nie zdołał w pełni go nawrócić, tak i prawdziwy Kościół usiłował nawrócić świat, lecz bez skutku; że świat, zamiast się nawrócić zatwardził serce, w wyniku czego nadeszła zapowiedziana klątwa z Mai. 4:6 — czas wielkiego ucisku; że powyższe rozważania dowodzą, iż Eliaz z Mal. 4:5,6 oraz Mat. 11:14 przyszedł i dopełnił swego dzieła, co jest kolejnym dowodem, iż żyjemy w czasie drugiego adwentu, w którym ma miejsce czas ucisku (Dan. 12:1; Obj. 11:17,18)?

WIELKI ANTYCHRYST

Czy wiesz, że jako czternasty religijny znak Biblia zapowiada, iż drugi adwent Jezusa będzie poprzedzony zaistnieniem antychrysta (1 Jana 2:18; 4:3) pośród wielkiego odstępstwa, a pomimo pewnej przeszkody na drodze nastąpi jego dojście do władzy, jego sukcesy i jego objawienie się i że jego zniszczenie nastąpi w drugim adwencie (2 Tes. 2:3-8); że ma on mały początek w czasach apostołskich, a koniec w czasie drugiego adwentu, dlatego nie może być jednostką, czyli literalnym człowiekiem, lecz musi być jednym samoistniejącym przez wieki systemem; że jeśli nie zrozumiemy, że Chrystus jest jednym Ciałem, składającym się z wielu członków, prawdziwym Kościołem z Jezusem jako Głową, o czym wspomnieliśmy w szóstym religijnym znaku, nie będziemy przygotowani do rozpoznania antychrysta, który także jest jednym ciałem składającym się z wielu członków, kościoła rzymskokatolickiego, z papieżem jako jego głową; że nie znaczy to, iż poszczególni rzymskokatolicy, z których wielu jest prawdziwymi dziećmi Bożymi, są antychrystami, lecz że wielkim antychrystem jest papieski system *jako taki*, a nie jednostka?

Czy wiesz, że papieństwo — wielki antychryst — rozwinęło się z, przez i wśród rozkładu moralnego organizacji, doktryny i praktyki pierwotnego Kościoła (2 Tes. 2:3); że pogańskie imperium rzymskie, którego pogański cesarz nosił tytuł najwyższego władcy religijnego, było tą przeszkodą na drodze (w.6,7) antychrysta do uzyskania religijnej i politycznej supremacji, która ostatecznie została usunięta, gdy Justynian uznał religijne zwierzchnictwo papieństwa i przez wyzwolenie Włoch od Gotów w 539 roku n.e. otworzył papieństwu drogę do sprawowania władzy politycznej; że w ten sposób papieństwo wyniosło się ponad władców i zasiadło w świątyni Bożej — w Kościele (1 Kor. 3:16,17), jawiąc się jako bóg, jako potężny władca (2 Tes. 2:4); że w 539 roku papieństwo rozpoczęło 1260 lat opozycji wobec wiernego ludu Bożego i prześladowanie go (Dan. 7:21,25; 8:11-13,24; 11:33; Obj. 12:6), jakie zakończyły się w 1799 roku, kiedy to została przerwana papieska władza doczesna, szczególnie przez Napoleona; że w okresie reformacji dowiedziono na podstawie Biblii i historii, że papieństwo jest owym antychrystem, tym samym je objawiając; że po tym objawieniu rozpoczęło się niszczenie papieństwa przez wpływ Prawdy świeckiej i religijnej („duchem ust swoich” — 2 Tes. 2:8 — naukami Bożych rzeczników); że od 1874 wspinała i potężna Prawda Boża świeci tak jasno, że przez swoje objawianie papieństwa w charakterze i skutkach, Pan w swoim drugim adwencie dokonuje zniszczenia (w.8) antychrysta, papieństwa, rzymskiej hierarchii jako takiej, choć oczywiście nie jej zwolenników; że niszczenie to zostanie zakończone (Obj. 17:16) w czasie obecnego wielkiego ucisku; że powyższe rozważania (wiele innych szczegółów jest podanych w np. *Nadszedł czas*, rozdz.IX) wykazują, iż miało już miejsce pojawienie się antychrysta, jego sukcesy, objawienie się, burzenie i częściowe niszczenie; że żyjemy zatem w czasie drugiego adwentu Jezusa?

Czy wiesz, że powyższe 26 znaków czasów jasno pokazują „czuwającym” (Mat. 24:42; Mar. 13:37), że nasz Pan powrócił w swoim drugim adwencie i jest zajęty dziełem obalania królestwa szatana; że Jego powrót był żarliwą nadzieją wszystkich prawdziwych chrześcijan od początku wieku Ewangelii (Łuk. 21: 27-31; 1 Kor. 1:7,8; Fil. 3:20,21; Kol. 3:4; 1 Tes. 1:10; 2:19; 2 Tes. 3:5; 2 Tym. 4:1,8; Tyt. 2:13; Żyd. 9:28; 1 Piotra 1:7,13; 4:13; 5:4; i Jan 3:2); że świadomość tego, iż On jest obecny w drugim adwencie powinna napęłnić nasze serca niewymowną radością i pełnią chwały; że powinna nas skłonić do większej pilności w badaniu Słowa Bożego, by poznać jego głębsze prawdy; że powinna zachęcać nas do życia bliżej Pana, abyśmy mogli być w Nim znalezieni bez skazy i nienaganni; że jedynie ci wielbią Boga, którzy w ten sposób wykorzystują wiedzę o drugiej obecności Chrystusa, sami z niej korzystają i niosą korzyść innym; że czynienie tych rzeczy jest naszym największym przywilejem i że Pan pomoże nam je czynić, jeśli w tym będziemy szukali Jego pomocy przez Jezusa Chrystusa?